

РЕШЕНИЕ

№ 6241

гр. София, 20.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 02.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **9464** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. В. С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Заповед рег. № 4079/12.11.2010 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР, с която жалбоподателят е назначен на длъжност „старши полицай” в 01 група „Охрана на държавната граница” от ГПУ I степен – К. към РДГП – Д. при ГДГП.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като при издаването и са допуснати нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че със заповедта жалбоподателят е назначен на държавна служба в различно населено място, с което е нарушена разпоредбата на чл. 191, ал. 2, т. 2 ЗМВР, тъй като административният орган не е извършил проучване за налични свободни места в [населено място]. Изложени са доводи, че оценката въз основа на която е издадена оспорената заповед не отразява постиженията и липсата на наложени дисциплинарни наказания на служителя за период от шест години, както и не е взето предвид писменото становище относно служебната му дейност, изразено от прекия му ръководител. Твърди се, че при изготвяне на оценката са допуснати нарушения на основни принципи на административния процес, което е довело до ограничаване правото на защита на служителя и до неизяснена фактическа обстановка. Искане се от съда да отмени оспорения акт като незаконосъобразен. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. В. и адв. В.. Подробни съображения за

незаконосъобразност на оспорената заповед са изложени и в писмено становище от 02.10.2012г. на адв. В..

Ответната страна – директорът на Главна дирекция „Гранична полиция”, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и излага подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че преди датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят С. В. С. е заемал длъжността „старши полицай” в сектор „Летищна сигурност” от ГПУ С. към РД „Гранична полиция” - Аерогари при ГДГП, категория „Е” – I степен.

В предложение рег. № 12067/05.10.2010 г. (л.90 от делото) от директора на РДГП – Аерогари до директора на ГДГП е посочено, че във връзка с изпратени от директора на дирекция „Инспекторат” – МВР сигнали за корупция на служител на МВР, е извършено психологическо оценяване на полицай С. С., в което бил формулиран извод, че с голяма степен на вероятност може да се твърди, че служителът е взел пари от водачка на МПС на 30.05.2010 г. и било направено заключение, че получените резултат потвърждава посочените в заявката данни за корупция. Направено е предложение да бъде извършена оценка на изпълнението на длъжността на полицай С. С..

Със заповед рег. № 3541/08.10.2010 г. (л.92 от делото) директорът на Главна дирекция „Гранична полиция” (ГДГП) е определил комисия за изготвяне на оценка на изпълнение на длъжността на полицай С. В. С.. Разпоредено е оценката да бъде извършена съгласно Методика за оценка на изпълнението на длъжността от държавните служители в МВР, утвърдена с МЗ № Из-1831/10.10.2006 г., като следва да обхваща период не по-малък от една година, действително обработено от служителя време.

По делото е приложена справка рег. № 24489/20.10.2010 г. относно използвания от служителя отпуск за 2009 г. и до 13.10.2010 г., съгласно която периодът от една година действително отработено време от полицай С. е от 01.06.2009 г. до 13.10.2010 г.

Изготвена е справка рег. № 24343/19.10.2010 г. от ПИ Е. В. (л. 95 от делото) относно служебната дейност на С. С., в която е посочено, че служителът спазва Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, изпълнява добре и в срок, възлаганите му служебни задължения, няма констатирани нарушения на дисциплината и носенето на униформеното облекло за периода 01.04.2009 г. – 13.10.2010 г.

От комисията, назначена със заповед рег. № 3541/08.10.2010 г. е изготвен анализ рег. № 13291/26.10.2010 г. (л.96 – л. 99 от делото) относно служебната дейност на С. С. на основание чл. 175 от ППЗМВР, в който е определена обща оценка на изпълнението на длъжността на полицай С. С. от осем точки, от които за наложени наказания през оценявания период е отнета 1 точка, т.е. крайната оценка е седем точки. Прието е, че са налице незадоволителни резултати от изпълнението на служебните задължения. Приложена е по делото и Карта за оценка на изпълнението на длъжността на полицай С. С. рег. № 13297/26.10.2010 г., с която служителът се е запознал на 02.11.2010 г. Срещу изготвената оценка за изпълнение на длъжността полицай С. е подал

възражение рег. № 13709/03.11.2010 г.

Изготвено е предложение рег. № 13981/09.11.2010 г. от зам. директора на РДГП – Аерогари до директора на ГДГП за назначаване на С. С. на длъжност в друго структурно звено на ГДГП без конкурс, в рамките на притежаваната категория на основание чл. 191, ал. 1, т. 3 ЗМВР.

С оспорената в настоящото производство заповед рег. № 4079/ 12.11.2010 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР, на основание чл. 191, ал. 1, т. 3 и ал. 2 ЗМВР, С. В. С. - старши полицай в сектор „Летищна сигурност” от ГПУ С. към РД „Гранична полиция” - Аерогари при ГДГП, категория „Е” – I степен, е назначен на длъжност „старши полицай” в 01 група „Охрана на държавната граница” от ГПУ I степен – К. към РДГП – Д. при ГДГП. Назначаването на служителя на друга длъжност е мотивирано с установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнението на длъжността по рег. № 13297/26.10.2010 г.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка, в т.ч. заповед № 1161/28.09.2010 г. на директора на РД „Гранична полиция” – Аерогари, с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца; Решение № 3231 от 30.06.2011 г., постановено от Административен съд София – град, 12 състав по адм.д. № 7440/2010 г., с което е отменена заповед № 1161/28.09.2010 г., влязло в сила на 03.07.2012 г. По делото е представена и Методика за оценка на изпълнението на длъжността от държавните служители в МВР, утвърдена с МЗ № Из-1831/10.10.2006 г., както и длъжностна характеристика за длъжността „старши полицай” в ОП при ОДП и СДП.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 191, ал. 1, т. 3 ЗМВР държавният служител може да бъде назначаван без конкурс на друга длъжност в рамките на притежаваната категория в случай на установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнението на длъжността, която следва да бъде извършена при спазване на изискванията на [чл. 175 от ППЗМВР](#).

Въз основа на доказателствата, представени по делото с преписката, се установява, че оценката за изпълнение на длъжността на оспорвания е изготвена съобразно нормативните изисквания и критерии, предвидени в чл. 175, ал. 2 – ал. 4 ППЗМВР. Комисията, назначена със заповед рег. № 3541/08.10.2010 г., е извършила проверка на служебната дейност на служителя съобразно критериите по чл. 175, ал. 3 ППЗМВР и тези, предвидени в утвърдената от Министъра на вътрешните работи методика. Обсъдено е изпълнението на служебните задължения, професионалната квалификация, способност за самостоятелна работа, мотивация и отговорност, познаване и прилагане на нормативните актове. Анализирани са справка рег. №

24343/19.10.2010 г., изготвена от ПИ Е. В. (л. 95 от делото) относно служебната дейност на С. С., като е прието, че същата е формална изготвена. Обсъдено е наличието на получени награди и наложени наказания. В оценката е посочено, че за проверявания период на служителя е наложено едно дисциплинарно наказание - „порицание” за срок от шест месеца със заповед № 1161/28.09.2010 г. на директора на РД „Гранична полиция” – Аерогари, поради което от определената оценка от 8 точки е отнета 1 точка. По делото е представен заверен препис от Решение № 3231 от 30.06.2011 г., постановено от Административен съд София – град, 12 състав по адм.д. № 7440/2010 г., влязло в сила на 03.07.2012 г., с което е отменена заповед № 1161/28.09.2010 г. Отмяната на наложеното дисциплинарно наказание на оспорващия, не обосновава различен резултат, тъй като и без да се вземе предвид отмененото дисциплинарно наказание, за което е отнета 1 точка, поставената от комисията крайна оценка е от 8 точки. Съгласно т. 17 от Методиката за оценка на изпълнението на длъжността от държавните служители в МВР, утвърдена с МЗ № Из-1831/10.10.2006 г., при получена крайна оценка от 7 до 12 точки включително са налице незадоволителни резултати от изпълнение на служебните задължения, определени в длъжностната характеристика на държавния служител по смисъла на чл. 191, ал. 1, т. 3 ЗДСл.

Поради изложеното, възраженията на оспорващия за допуснати нарушения при изготвяне на оценката се явяват неоснователни. Видно от доказателствата, служителят се е запознал с изготвената оценка и е подал възражение, което е обсъдено в становище рег. № 13889/05.11.2010 г. на председателя на комисията. Следва да се посочи, че в дисциплинарното производство по реда на чл. 191, ал. 1 т. 3 ЗДСл чрез оценката се установява начинът на изпълнение на служебните задължения. Като част от производството по издаване на заповедта по [чл. 191, т. 3 от ЗМВР](#) оценката, представляваща волеизявление на комисията по [чл. 175, ал. 2 ППЗМВР](#), е акт на помощен орган, изразяващ становището му за начина на изпълнение на служебните задължения, съгласно нормативно определените критерии за това. Действията по изготвянето ѝ са част от процедурата по издаване на подлежащия на обжалване индивидуален административен акт, чиято законосъобразност се преценява и с оглед спазване на административнопроизводствените правила по изготвянето ѝ, но изводите в оценката като цяло не подлежат на обсъждане, отделно от административната заповед за назначаване. В този смисъл Решение № 636 от 15.01.2009 г. на ВАС по адм. д. № 11193/2008 г., III о.

Назначаването по реда на [чл. 191, т. 3 от ЗМВР](#) следва да отговаря на условията, предвидени в разпоредбата на чл. 191, ал. 2 ЗМВР: 1. служителят да отговаря на изискванията за заемане на новата длъжност; 2. новата длъжност да е в същото населено място и по възможност в същата структура, а при липса на такава длъжност - и в друго населено място или структура на МВР. С оспорената заповед жалбоподателят е назначен в различно населено място – в 01 група „Охрана на държавната граница” от ГПУ I степен – К. към РДГП – Д. при ГДГП. По делото обаче не са представени доказателства от ответника, чиято е доказателствената тежест, за липсата на свободна подходяща длъжност в същото населено място – [населено място]. Както в оспорената заповед, така и в останалите документи, изготвени в хода на дисциплинарното производство, не са изложени мотиви и не е обсъдено изпълнението на изискванията на чл. 191, ал. 2, т. 2 ЗМВР. Следва да се посочи, че изискването новата длъжност да е в същото населено място и в същата структура е императивно, а допуснатото от нормата изключение е единствено при липса на такава

длъжност. По делото обаче не са представени каквито и да е доказателства за извършена проверка и за липса на свободна длъжност в [населено място] в същата структура на МВР – ГД „Гранична полиция”, на изискванията за заемане, на която отговаря служителят. Поради това, оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена в нарушение на разпоредбата на чл. 191, ал. 2 ЗМВР, което е самостоятелно основание за отмяната ѝ. Недоказано е твърдението на процесуалния представител на ответника, че административният орган е извършил преценка за възможността за назначаване на служителя в същото населено място и структура въз основа на справка за вакантните места. По делото не са представени доказателства нито за наличието на такава справка, нито за това, че органът по назначаването се е запознал и е извършил преценка въз основа на нея.

По изложените съображения, оспорената заповед рег. № 4079/12.11.2010 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 500 (петстотин) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 17.12.2010 г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. В. С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], Заповед рег. № 4079/12.11.2010 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР да заплати на жалбоподателя С. В. С., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: